

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1355/06
19.10.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije, u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, Vlaste Jovanović, Jelene Borovac, Biljane Dragojević i Stojana Jokića, članova veća, u parnici tužioca AA, koga zastupa punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog "BB", radi naknade, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Nišu Gž.1.br.114/06 od 25.04.2006. godine, u sednici održanoj 19.10.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE, kao neosnovana, revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Nišu Gž.1.br.114/06 od 25.04.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Nišu P.1.br.1234/2003 od 01.09.2005. godine odbijen je tužbeni zahtev tužioca za naknadu u visini razlike između zarade VKV vozača autobusa i kontrolora putnika obračunate za period od 20.02.1989. godine do 30.06.1997. godine u iznosu od 48.935,21 dinar, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.06.1997.godine, do konačne isplate, kao i zahtev za naknadu parničnih troškova.

Presudom Okružnog suda u Nišu Gž.1.br.114/06 od 25.04.2006. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužioca i potvrđena je presuda Opštinskog suda u Nišu P.1.br.1234/03 od 01.09.2005. godine.

Protiv pravosnažne presude Okružnog suda u Nišu u zakonskom roku izjavio je reviziju tužilac zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 399. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija tužioca nije osnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. st.2. tač. 9. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti. A zbog bitne povrede člana 361. st.1. ZPP u vezi člana 384. st.2. ZPP učinjene pred prvostepenim sudom, revizija se ne može izjaviti (član 398. st.1. tač.1 i 2. ZPP), a drugostepeni sud je u obrazloženju presude ocenio žalbene navode od značaja i naveo razloge koje je uzeo u obzir po službenoj dužnosti (čl.381. st.1. ZPP), ali tu bitnu povredu u žalbi izjavljenoj protiv presude Opštinskog suda u Nišu P.1.br.1234/2003 od 01.09.2005. godine, tužilac nije istakao.

Razlozi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani

Utvrđeno je, što među strankama nije ni sporno, da je tužilac AA bio radnik tuženog i obavljao je poslove vozača autobusa. Međutim, pravosnažnim rešenjem PIO za region VV, od 12.07.1989. godine, tužilac je od 20.02.1989. godine razvrstan u III kategoriju invalidnosti i priznato mu je pravo na raspoređivanje na drugi odgovarajući posao. Po dostavljanju ovog rešenja tuženom tuženi tužioca raspoređuje na drugi odgovarajući posao, posao KV kontrolora, od 08.12.1989. godine. Ali obavljajući taj posao tužilac je ostvarivao manju zaradu od prethodnog radnog mesta VKV vozača.

Zato tužilac tužbenim zahtevom traži isplatu novčane naknade zbog manje ostvarene zarade na drugom odgovarajućem poslu na koje je tužilac bio raspoređen kod tuženog poslodavca, kao invalid, za period od 22.08.1990. godine, do 30.04.1997. godine u ukupnom iznosu od 48.935,21 dinar, sa odgovarajućom zakonskom zateznom kamatom.

Utvrđeno je i to da je tužilac za period od 01.01.1990. godine do aprila 1992. godine direktno od Fonda dobijao isplatu ove novčane naknade kao i to da tuženom nikada nije dostavljeno posebno konačno rešenje od strane fonda kojim je tužiocu utvrđeno pravo na novčanu naknadu osim rešenja kojim je tužiocu priznato pravo raspoređivanja na druge poslove, po kom rešenju je tuženi postupio.

Naime, prema odredbama člana 37.b. tač.5. u vezi čl.38. st.2. Zakona o osnovnim pravima iz penzijskog i invalidskog osiguranja ("Sl.list SFRJ" br. 23/82 sa izmenama i dopunama tog zakona), član 52, 55. st.1. tač.4., čl. 57. i 59. st.1. tač.2. Zakona o osnovama penzijskog i invalidskog osiguranja ("Sl.list SRJ" BR. 30/96, 57/98), član 63. st.3., član 84., 86, 92. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju ("Službeni glasnik RS" br.27/92 sa izmenama i dopunama tog zakona) i odredbi člana 26. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju ("Službeni glasnik RS" br.52/96 i 46/98), koji su važili u periodu od 22.08.1990. godine, do 30.04.1997. godine, za koji period tužilac potražuje razliku u zaradi, predviđeno je da novčanu naknadu zbog manje zarade na drugom odgovarajućem poslu isplaćuje poslodavac prilikom isplate zarade, s tim što će fond poslodavcu nadoknaditi

iznos sredstava nastao isplatom te naknade u roku od 5 dana od dana dostavljanja urednog zahteva za refundaciju isplaćenih sredstava. Znači, nije sporno da novčanu naknadu zbog manje zarade na drugom odgovarajućem poslu isplaćuje poslodavac prilikom isplate zarade, kao i da će fond poslodavcu nadoknaditi iznos sredstava nastao isplatom. Ali, da bi poslodavac novčanu naknadu zbog manje zarade na drugom odgovarajućem poslu isplatio potrebno je da je pravo na novčanu naknadu ostvareno u odgovarajućem postupku kod zajednice PIO u kom postupku fond o tom pravu donosi posebno konačno rešenje i dostavlja ga poslodavcu koji postupajući po tom rešenju isplaćuje novčanu naknadu zbog manje zarade na drugom odgovarajućem poslu.

U konkretnom slučaju tužilac nije dokazao da je pravo na novčanu naknadu zbog zaposlenja na radno mesto kontrolora putnika usled invalidnosti u smislu člana 37. b. st.1. tač.5. i člana 37. đ. Zakona o izmenama i dopunama Zakona o osnovnim pravima iz penzijskog i invalidskog osiguranja ("Sl.list SFRJ" br.44/90) posebnim konačnim rešenjem zajednice za sporni period utvrđeno.

Zato, kako tuženi nije nikada primio navedeno posebno konačno rešenje od fonda kojim je utvrđeno pravo tužioca na novčanu naknadu za sporni period, a tužilac nije dokazao da je ovo pravo ostvario u zajednici, to su nižestepeni sudovi pravilno primenili materijalno pravo kada su kao neosnovan odbili tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da mu tuženi isplati naknadu u visini razlike između zarade VKV vozača autobusa i zarade kontrolora putnika za utuženi vremenski period u iznosu od 48.935,21 dinar, sa zakonskom zateznom kamatom.

Sa ovih razloga, Vrhovni sud je, primenom člana 405. st.1. ZPP ,odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

ZS